

predsjednik Thomas S. Monson

Božanski dar zahvalnosti

*Zahvalno srce dolazi kroz izražavanje zahvalnosti našem
Nebeskom Ocu za njegove blagoslove i onima oko nas za
sve što donose u naš život.*

Ovo je bilo iznimno zasjedanje. Kada sam bio imenovan za predsjednika Crkve, rekao sam: »Jedno ću zaduženje uzeti za sebe. Bit ću savjetnik za zbor Tabernacle.« Vrlo sam ponosan na svoj zbor!

Jednom mi je moja majka rekla: »Tommy, vrlo sam ponosna na sve što si učinio. No imam jednu primjedbu. Nisi trebao odustati od klavira.«

Prišao sam klaviru i nešto za nju odsvirao: »Idemo, [idemo] na rođendan svi.«¹ Zatim sam je poljubio u čelo i ona me je zagrllila.

Mislim na nju. Mislim na moga oca. Mislim na sve one vrhovne autoritete koji su utjecali na mene i na druge, uključujući udovice koje sam posjećivao – 85 njih – s piletinom za pećnicu i ponekad s malo novaca za njihov džep.

Jednu od njih sam posjetio kasno jedne večeri. Bila je ponoć, ja sam otišao u starački dom i recepcionarka mi je rekla: »Sigurna sam da je zaspala, ali rekla mi je da je probudim. Rekla je: 'Znam da će doći.'«

Držao sam je za ruku; pozvala me

je po imenu. Bila je sasvim budna. Poljubila mi je ruku i rekla: »Znala sam da ćeš doći.« Kako ne bih mogao doći?

Tako na mene djeluje prekrasna glazba.

Moja voljena braćo i sestre, čuli smo nadahnute poruke istine, nade i ljubavi. Naše su se misli okrenule k onome koji je pomirio za naše grijehe, koji nam je pokazao način kako živjeti i kako se moliti, i koji je svojim vlastitim djelima pokazao blagoslove služenja – našem Gospodinu i Spasitelju, Isus Kristu.

U evanđelju po Luki, u 17. poglavlju, čitamo o njemu:

»Na putu u Jeruzalem prolazio je granicom Samarije i Galileje.

Kad je ulazio u neko selo, iziđe mu u susret deset gubavaca; stadoše podaleko

i počеше vikati: 'Isuse, Učitelju, smiluj nam se!'

Kad ih opazi, reče im: 'Idite i pokazite se svećenicima!' I očistiše se dok su išli.

Jedan od njih, čim vidje da je

ozdravio, povrati se slaveći Boga u sav glas.

Pade ničice do nogu Isusovih pa mu poče zahvaljivati. Taj bijaše Samarijanac.

Isus ga zapita: 'Zar se nisu očistila desetorica? Gdje su još devetorica?'

Ni jedan se ne nađe da se vrati i Bogu zahvali, osim ovoga tuđina!

I reče mu: 'Ustani i hajde, tvoja te vjera spasila.'²

Božanskim posredovanjem oni koji su bili gubavci bili su pošteđeni okrutne, spore smrti i dan im je novi život u najam. Zahvalnost koju je jedan izrazio zaslužila je Učiteljev blagoslov, a nezahvalnost koju su devetorica pokazala zaslužila je njegovo razočaranje.

Moja braćo i sestre, sjetimo li se zahvaliti za blagoslove koje primamo? Iskreno zahvaljivanje ne samo što nam pomaže prepoznati naše blagoslove, već također otvara vrata neba i pomaže nam osjetiti Božju ljubav.

Moj voljeni prijatelj, predsjednik Gordon B. Hinckley je rekao: »Kada hodate sa zahvalnošću, ne hodate s ohološću, umišljenošću i samoljubljem; hodate s duhom zahvaljivanja koji vam pristaje i koji će blagosloviti vaš život.«³

U evanđelju po Mateju u Bibliji imamo još jedno izvješće o zahvalnosti, ovaj put kako ju je izrazio Spasitelj. Dok je putovao divljinom tri dana, više od 4.000 ljudi ga je slijedilo i putovalo s njim. On se sažalio nad njima, jer nisu ništa jeli tijekom sva ta tri dana. Međutim, njegovi su učenicima pitali: »Odakle bismo u pustinji nabavili toliko kruha da se nasiti toliki narod?« Poput mnogih od nas, učenici

su vidjeli samo ono što je nedostajalo.

»Koliko imate kruhova?» zapita ih Isus. »Sedam, i nešto malo ribica,» odgovoriše mu [učenici].

Tada [Isus] zapovjedi narodu da posjeda po zemlji.

Zatim uze onih sedam kruhova i ribice te *zahvali* (Bogu) i razlomi ih. Potom ih je davao učenicima, a učenici narodu.«

Uočite da je Spasitelj zahvalio za ono što su imali – i čudo je uslijedilo: »Svi jedoše i nasitiše se. A od ulomaka što preteče dignu sedam punih košara.«⁴

Svi smo iskusili razdoblja kad smo se usredotočili na ono što nam nedostaje, umjesto na naše blagoslove. Grčki filozof Epiktet je rekao: »Mudar je čovjek onaj koji ne tuguje za onim što nema, već se raduje u onome što ima.«⁵

Zahvalnost je božansko načelo. U objavi proroku Josephu Smithu Gospodin je rekao:

»U svemu zahvaljij gospodu Bogu svojemu. ...

A u ničemu čovjek ne vrijeda Boga, to jest ni protiv koga se gnjev njegov ne raspaljuje, doli onih koji ne priznaju u svemu ruku njegovu.«⁶

U Mormonovoj knjizi nam je rečeno: »Danomice živite u zahvaljivanju za mnoštvo milosrđa i blagoslova kojima vas [Bog] obasipa.«⁷

Bez obzira na naše prilike, svatko od nas ima mnogo toga zbog čega može biti zahvalan, ako samo zastanemo i razmislimo o svojim blagoslovima.

Ovo je divno vrijeme u kojem možemo biti na Zemlji. Iako ima mnogo toga lošega u svijetu danas, ima i mnogo toga što je ispravno i dobro. Ima brakova koji uspijevaju, roditelja koji vole svoju djecu i žrtvuju se za njih, prijatelja koji se brinu za nas i pomažu nam, učitelja koji podučavaju. Naši su životi blagoslovljeni na bezbrojne načine.

Mi možemo uzdignuti sebe, kao i druge, kada odbijamo ostati u carstvu negativnih misli i njegujemo u svojem srcu stav zahvalnosti. Ako se nezahvalnost ubraja među ozbiljne grijeha, tad zahvalnost zauzima svoje mjesto među najplemenitijim

vrlinama. Netko je rekao da »zahvalnost nije samo najveća od svih vrlina, već i majka svima drugima.«⁸

Kako možemo u svojem srcu njegovati stav zahvalnosti? Predsjednik Joseph F. Smith, šesti predsjednik Crkve, dao je odgovor. Reкао je: »Zahvalan čovjek vidi toliko toga u svijetu za što može biti zahvalan, i kod njega dobro nadvisuje zlo. Ljubav nadvladava ljubomoru, a svjetlo tjera tamu iz njegovog života.« Nastavio je: »Oholost uništava našu zahvalnost i postavlja sebičnost na njezino mjesto. Koliko li smo sretniji u nazočnosti zahvalne i brižne duše, i koliko li bismo pažljivi trebali biti da bismo njegovali, posredstvom života ispunjenog molitvom, stav zahvalnosti prema Bogu i čovjeku!«⁹

Predsjednik Smith nam kaže da je život ispunjen molitvom ključ posjedovanja zahvalnosti.

Čine li nas materijalne stvari sretnima i zahvalnima? Možda trenutno. Međutim, ono što omogućuje duboku i trajnu sreću i zahvalnost jest ono što novac ne može kupiti: naše obitelji, evanđelje, dobri prijatelji, naše zdravlje, naše sposobnosti, ljubav koju primamo od onih oko nas. Nažalost, ovo su neke stvari koje uzimamo zdravo za gotovo.

Engleski pisac Aldous Huxley je napisao: »Većina ljudskih bića ima gotovo bezgraničnu sposobnost uzimanja stvari zdravo za gotovo.«¹⁰

Mi često uzimamo zdravo za gotovo ljude koji najviše zaslužuju našu zahvalnost. Nemojmo čekati dok ne bude prekasno da izrazimo tu zahvalnost. Govoreći o voljenima koje je izgubila, jedna je žena izrazila svoje žaljenje ovako: »Sjećam se onih sretnih dana i često želim da mogu u uši mrtvima izreći zahvalnost koja im je pripadala u životu i koju su tako slabo primali.«¹¹

Gubitak voljenih gotovo neizbježno donosi neka žaljenja u naše srce. Umanjimo takve osjećaje koliko je god moguće često im izražavajući ljubav i zahvalnost. Nikada ne znamo koliko će uskoro biti prekasno.

Prema tome, zahvalno srce dolazi kroz izražavanje zahvalnosti našem Nebeskom Ocu za njegove blagoslove i onima oko nas za sve što donose u naš život. To zahtijeva svjestan trud – barem dok istinski ne naučimo i odnjegujemo stav zahvalnosti. Često osjećamo zahvalnost i *namjeravamo* je izraziti, ali zaboravimo to učiniti ili jednostavno ne učinimo. Netko je rekao da »osjećati zahvalnost, a ne izraziti je, poput umatanja je poklona bez da ga se preda.«¹²

Kad se susretnemo s izazovima i problemima u svom životu, često nam je teško usredotočiti se na naše blagoslove. Međutim, ako posegnemo dovoljno duboko, i pogledamo dovoljno pažljivo, moći ćemo osjetiti i prepoznati koliko nam je zapravo dano.

Iznosim vam priču o jednoj obitelji koja je uspjela naći blagoslove usred ozbiljnih izazova. To je priča koju sam pročitao prije mnogo godina, i zadržao je zbog poruke koju prenosi. Napisao ju je Gordon Green, a pojavila se u američkom časopisu prije više od 50 godina.

Gordon priča kako je odrastao na farmi u Kanadi, gdje su on i njegova braća i sestre morali žuriti kući iz škole dok su se druga djeca igrala loptom i išla plivati. Međutim, njihov je otac imao sposobnost da im pomogne razumjeti kako je njihov rad vrijedio nešto. To je posebno bila istina nakon žetve, kad je obitelj slavila Dan zahvalnosti, jer im je na taj dan njihov otac dao veliki dar. Napravio je popis svega što imaju.

U jutro Dana zahvalnosti odveo bi ih u podrum gdje su stajale bačve jabuka, posude pune repe, mrkve upakirane u pijesak, i hrpe krumpira u vrećama, kao i grašak, kukuruz, grah, džemovi, jagode i druge zalihe koje su ispunjavale njihove police. Dao je djeci da sve pažljivo prebroje. Zatim su išli u štalu i utvrdili koliko tona sijena ima tamo, i koliko je mjera žita u žitnici. Prebrojali su krave, svinje, kokoši, purice i guske. Njihov je otac govorio da je želio vidjeti kako stoje, ali oni su znali da je zapravo

želio da oni shvate, u taj dan gozbe, koliko ih je bogato Bog blagoslovio i smiješio se na sve njihove sate rada. Na kraju, kad bi sjeli za gozbu koju je njihova majka pripremila, blagoslovi su bili nešto što su osjećali.

Međutim, Gordon je rekao da je Dan zahvalnosti kojeg se sjećao s najviše zahvalnosti bio one godine kad se činilo da nemaju ništa za što mogu biti zahvalni.

Godina je dobro počela: imali su preostalog sijena, mnogo žita, četiri legla svinja; i njihov je otac imao malo uštedenog novca tako da bi jednoga dana mogao kupiti krcač sijena – divan uređaj o kojem je većina farmera sanjala da ga posjeduje. To je bila i godina kad je struja došla u njihov grad – iako ne njima, jer si oni to nisu mogli priuštiti.

Jedne večeri kad je Gordonova majka bila pri velikom pranju, njegov je otac ušao i preuzeo svoj red nad pločom za pranje, te je rekao svojoj ženi da se odmori i malo plete. Rekao je: »Ti provodiš više vremena perući rublje nego spavajući. Misliš li da trebamo popustiti i uvesti struju?« Iako ushićena zbog toga, nekoliko joj je suza došlo u oči kad je pomislila na krcač sijena koji se neće kupiti.

Tako je te godine elektrovod došao niz njihovu ulicu. Iako to nije bilo ništa otmjeno, nabavili su perilicu rublja koja je radila sama cijeli dan, i sjajne žarulje koje su visjele sa svakog stropa. Više nije bilo svjetiljki koje treba puniti uljem, nije bilo stijena koje je trebalo rezati, nije više bilo čađavih dimnjaka koje je trebalo prati. Svjetiljke su tiho otišle na tavan.

Dolazak struje na njihovu farmu bilo je gotovo posljednje dobro što im se dogodilo te godine. Baš kad su nasadi počeli izlaziti iz tla, kiše su počele. Kad su se vode napokon povukle, nigdje se nije moglo naći nijedne biljke. Posijali su ponovno, ali još je više kiša natjeralo nasade u zemlju. Njihovi su krumpiri istrunuli u blatu. Prodali su nekoliko krava, sve svinje i ostalu stoku koju su namjeravali zadržati, dobivajući vrlo malo novca

za njih jer su svi drugi morali isto učiniti. Sve što su poželi te godine bio je ostatak repe koji je nekako preživio oluje.

Tad je ponovno došao Dan zahvalnosti. Njihova je majka rekla: »Možda je bolje da ga zaboravimo ove godine. Nije nam ostala čak ni jedna guska.«

Međutim, u jutro Dana zahvalnosti Gordonov se otac pojavio s kunićem i zamolio je svoju ženu da ga skuha. Mrmljajući je započela posao, govoreći da će dugo trebati dok se ta tvrda stara stvar ne skuha. Kad je kunić napokon bio na stolu zajedno s nešto repe što je preživjelo, djeca su odbila jesti. Gordonova je majka zaplakala, i tad je njegov otac učinio nešto čudno. Otišao je na tavan, uzeo uljnu svjetiljku, donio je natrag na stol i zapalio. Rekao je djeci da isključe električna svjetla. Kad je samo svjetiljka bila upaljena, jedva su mogli povjerovati da je prije bilo tako mračno. Pitali su se kako su ikada mogli išta vidjeti bez sjajnih svjetala koje omogućuje struja.

Hrana je bila blagoslovljena i svi su jeli. Kad je večera bila gotova, svi su ostali tiho sjediti. Gordon je napisao:

»U poniznoj mutnosti stare svjetiljke trebali smo ponovno jasno vidjeti ...

[Bio] je to divan obrok. Kunić je bio okusa poput purice, i nismo se mogli sjetiti kad je repa bila blaža ...

... [Naš] je dom ... , uz sve svoje nedostatke, za nas bio toliko bogat.«¹³

Moja braćo i sestre, izraziti zahvalnost milostivo je i časno; donositi zahvalnost darežljivo je i plemenito; ali živjeti sa zahvalnošću uvijek u našem srcu znači dodirnuti nebo.

Dok završavam ovoga jutra moja je molitva da uz sve drugo za što smo zahvalni uvijek možemo odražavati našu zahvalnost za našeg Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista. Njegovo veličanstveno evanđelje daje odgovore na najveća životna pitanja: Otkuda smo došli? Zašto smo ovdje? Kamo odlaze naši duhovi nakon smrti? To evanđelje donosi onima koji žive u tami svjetlo božanske istine.

On nas je podučio kako se moliti.

Podučio nas je kako živjeti. On nas je podučio kako umrijeti. Njegov je život baština ljubavi. Bolesnog je ozdravio; slomljenog je podignuo; grješnika je spasio.

Naposlijetku je stajao sam. Neki su apostoli sumnjali, jedan ga je izdao. Rimski su mu vojnici proboli bok. Bijesno mu je mnoštvo oduzelo život. No s brda Golgote odzvanjaju njegove samilosne riječi: »Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine.«¹⁴

Tko je bio taj »čovjek boli, vičan patnjama?«¹⁵ »Tko je taj Kralj slave,«¹⁶ taj Gospodar gospodara? On je naš Učitelj. On je naš Spasitelj. On je Božji Sin. On je autor našeg spasenja. On poziva: »Podite za mnom.«¹⁷ On podučava: »Idi pa i ti čini tako.«¹⁸ On traži: »Vršit ćete moje zapovijedi.«¹⁹

Slijedimo ga. Oponašajmo njegov primjer. Pokoravajmo se njegovim riječima. Čineći tako, dajemo mu božanski dar zahvalnosti.

Moja je iskrena, srdačna molitva da u svom osobnom životu možemo odražavati tu čudesnu vrlinu zahvalnosti. Nek ona prožima naše duše, sada i zauvijek. U sveto ime Isusa Krista, našeg Spasitelja. Amen.

NAPOMENE

1. John Thompson, »Birthday Party«, *Teaching Little Fingers to Play* (1936), 8.
2. Luka 17:11-19
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 250.
4. See Matej 15:32-38; kurziv dodan.
5. *The Discourses of Epictetus; with the Encheiridion and Fragments*, preveo George Long (1888), 429.
6. Nauk i savezi 59:7, 21
7. Alma 34:38
8. Cicero, *A New Dictionary of Quotations on Historical Principles*, odabrao H. L. Mencken (1942), 491.
9. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5. izdanje (1939), 263.
10. Aldous Huxley, *Themes and Variations* (1954), 66.
11. William H. Davies, *The Autobiography of a Super-Tramp* (1908), 4.
12. William Arthur Ward, Allen Klein, sast., *Change Your Life!* (2010), 15.
13. Prilagodeno iz H. Gordon Green, »The Thanksgiving I Don't Forget«, *Reader's Digest*, studeni 1956, 69-71.
14. Luka 23:34
15. Izaija 53:3
16. Psalam 24:8
17. Matej 4:19
18. Luka 10:37
19. Ivan 14:15

Naučavanja za naše doba

Sastanci Melkisedekovog svećeništva i Potpornog društva u četvrtu nedjelju svakog mjeseca bit će posvećeni »Naučavanjima za naše doba«. Svaka se lekcija može pripremiti iz jednog ili više govora s nedavnog Općeg sabora. Predsjednici okola i okruga mogu odabrati govore koji se trebaju koristiti, ili mogu zadužiti biskupe i predsjednike ogranaka da odaberu govore. Vođe trebaju naglasiti vrijednost toga da braća u Melkisedekovom svećeništvu i sestre u Potpornom društvu proučavaju iste govore tijekom istih nedjelja.

Oni koji prisustvuju lekcijama četvrtе nedjelje potiču se da prouče i donesu na sat najnovije izdanje časopisa s govorima s Općeg sabora.

Prijedlozi za pripremu lekcije iz govora

Molite se da Sveti Duh bude s vama dok proučavate govor(e) i podučavate o njemu (njima). Možda ćete biti u iskušenju pripremiti

lekciju koristeći druge materijale, no govori sa sabora su odobreni prema nastavnom planu i programu. Vaše je zaduženje pomoći drugima da nauče i žive evanđelje kako je podučavano na nedavnom Općem saboru Crkve.

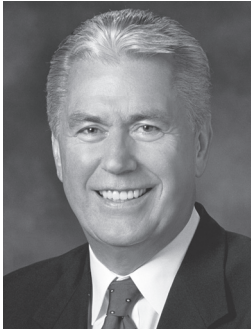
Pregledajte govor(e), tražeći načela i nauke koji zadovoljavaju potrebe članova razreda. Također, tražite priče, reference iz Svetih pisama i izjave iz govora koji će vam pomoći u podučavanju ovih istina.

Napravite koncept kako podučavati načela i nauke. Vaš koncept treba uključivati pitanja koja članovima razreda pomažu:

- tražiti načela i nauke u govoru(ima),
- razmišljati o njihovom značenju,
- iznijeti razumijevanje, ideje, iskustva i svjedočanstva,
- primijeniti ta načela i nauke u svojem životu.

MJESECI	GRADIVO ZA LEKCIJE ČETVIRTE NEDJELJE
studen 2010. – travanj 2011.	Govori objavljeni u izdanju časopisa <i>Liahona</i> u studenom 2010.*
svibanj 2011. – listopad 2011.	Govori objavljeni u izdanju časopisa <i>Liahona</i> u svibnju 2011.*

*Ti su govori dostupni (na mnogim jezicima) na stranici conference.lds.org.

predsjednik Dieter F. Uchtdorf
drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu

O stvarima koje su najvažnije

Ako su vam život i njegov ubrzan ritam i mnoštvo stresa učinili teškim da osjetite radovanje, onda je možda pravo vrijeme da se ponovno usredotočite na ono što je najbitnije.

Zadivljujuće je koliko možemo naučiti o životu proučavajući prirodu. Na primjer, znanstvenici mogu gledati u godove drveta i postaviti znanstvenu pretpostavku o klimatskim uvjetima i uvjetima rasta drveta kroz stotine ili čak tisuće godina. Jedna od stvari koju učimo kroz proučavanje rasta drveta je da u godišnjim dobima kada su uvjeti idealni, drveće raste uobičajenom brzinom. Međutim, za teških godišnjih doba kad uvjeti nisu idealni drveće usporava rast i posvećuje svoju energiju osnovnim elementima koji su nužni za opstanak.

U ovom će trenutku neki od vas pomisliti: »To je sve jako dobro i jasno, ali kakve to ima veze s upravljanjem zrakoplovom?« Dopustite mi da vam kažem.

Jeste li ikad bili u zrakoplovu i osjetili turbulenciju? Najčešći razlog nastajanja turbulencije je nagla promjena smjera kretanja zraka koja tjera zrakoplov da se nagnje, skreće s pravca i vrti. Iako su zrakoplovi

građeni da izdrže daleko jače turbulencije od bilo kojih koje ćete susresti u normalnom letu, za putnike je to obeshrabrujuće.

Što mislite što piloti rade kad nalete na turbulencije? Mladi će pilot pomisliti da je ubrzati dobra strategija jer će ga brže izvući iz turbulencije. Ali to može biti pogrešan korak. Profesionalni piloti razumiju da postoji optimalna brzina za razbijanje turbulencija koja će smanjiti negativne posljedice. U većini slučajeva to znači usporiti. Isto načelo vrijedi i za ležeće policajce na cesti.

Stoga, dobar je savjet usporiti, zadržati putanju i usredotočiti se na osnove kada se susrećemo s teškim uvjetima.

Brzina modernog života

Ovo je jednostavna, ali kritična lekcija koju trebamo naučiti. Možda se čini logičnom kada se stavlja u kontekst drveća ili turbulencija, ali iznenađujuće je lako ignorirati ovu pouku pri primjeni ovih načela u

svakodnevnom životu. Kada raste razina stresa, kad se pojavi nevolja, kada udari tragedija, prečesto pokušavamo održati istu brzinu ili čak ubrzavamo misleći da će nam biti bolje što se više požurujemo.

Čini se da je jedna od karakteristika modernog života sve brže kretanje neovisno o turbulencijama ili preprekama.

Budimo iskreni, veoma je lako biti zaposlen. Svi možemo smisliti popis zadataka koji nam preplavljaju raspored. Neki čak misle da njihova osobna vrijednost ovisi o dužini njihovih popisa zadataka. Opterećuju si slobodno vrijeme popisima sastanaka i nevažnih stvari – čak i u vrijeme stresa i umora. I zato što si nepotrebno kompliciraju život često osjećaju povećanu frustraciju, smanjeno veselje i premalo smisla u svojim životima.

Kaže se da svaka vrlina, kad se dovede do granica, može postati mana. Zatrpavanje rasporeda sigurno bi se tako moglo klasificirati. Dolazimo do trenutka kada ciljevi postaju težak teret, a ambicije utezi oko našeg vrata.

Koje je rješenje toga?

Mudri ljudi razumiju i primjenjuju pouke o godovima i turbulencijama. Odupiru se iskušenju da budu uhvaćeni u mahnitom jurenju svakodnevnog života. Slušaju savjet: »U životu postoji više toga od njegovog ubrzavanja.«¹ Ukratko, oni su usredotočeni na stvari koje su najvažnije.

Starješina Dallin H. Oaks je na nedavnom općem saboru poučavao: »Moramo se odreći nekih dobrih stvari kako bismo izabrali druge koje su bolje ili najbolje jer one razvijaju vjeru u Gospodina Isusa Krista i jačaju obitelji.«²

Potraga za najboljim stvarima neminovno vodi do temeljnih načela evanđelja Isusa Krista – jednostavnih i lijepih istina koje nam je otkrio naš brižni, vječni i sveznajući Otac na Nebu. Ti temeljni nauci i načela, iako dovoljno jednostavni da ih djeca mogu shvatiti, donose odgovore na najsloženija pitanja života.

Postoji ljepota i jasnoća koja dolazi iz jednostavnosti koju ponekad ne cijenimo u našoj žeđi za zapetljanim rješenjima.

Na primjer, nije trebalo dugo astronautima i kozmonautima u orbiti Zemlje da shvate kako kemijske olovke ne rade u svemiru. I tako su se neki vrlo pametni ljudi primili rješavanja problema. Trebalo je tisuće sati i milijuni dolara, ali na kraju su razvili kemijsku olovku koja je mogla pisati bilo gdje, na bilo kojoj temperaturi i na gotovo svim površinama. Ali kako su se astronauti i kozmonauti snalazili dok problem nije bio riješen? Jednostavno su koristili običnu olovku.

Navodi se da je Leonardo da Vinci rekao: »Jednostavnost je krajnja sofisticiranost.«³ Kada gledamo temeljna načela nauka sreće, nauka spasenja, možemo prepoznati i cijeniti u njihovoj jasnoći i jednostavnosti eleganciju i ljepotu mudrosti Nebeskog Oca. Tada je pretvaranje našeg puta u njegov put početak naše mudrosti.

Moć temelja

Priča se da je legendarni trener američkog nogometa, Vince Lombardi, imao ritual koji je radio na prvi dan treninga. Primio bi loptu u ruke, pokazao ju sportašima koji su se bavili nogometom već dugi niz godina i rekao: »Gospodo, ... *ovo* je lopta.« Govorio bi o njezinoj veličini i obliku, kako ju se može udariti, nositi ili dodati. Odveo bi momčad na prazan sportski teren i rekao: »Ovo je sportski teren.« Proveo bi ih uokolo, opisujući veličinu, oblik, pravila i način na koji se igra.⁴

Ovaj je trener znao da čak i ovi iskusni igrači, zapravo cijela momčad, mogu postati veliki samo savladavanjem temelja. Mogli su trošiti vrijeme

vježbajući zamršene kombinacije, ali dok nisu svladali temelje igre, nisu nikad mogli postati šampionski tim.

Smatram da većina nas intuitivno shvaća koliko su temelji važni. No ponekad nam pozornost odvuku mnoge stvari koje se čine primamljivijima.

Tiskani materijali, razni medijski izvori, elektronički alati i sprave – sve korisno ako se koristi ispravno – mogu postati bolne diverzije ili nemilosrdne komore izolacije.

Ipak, među mnoštvom glasova i izbora skromni Čovjek iz Galileje stoji ispruženih ruku, čekajući. Njegova je poruka jednostavna: »Dodi i slijedi me.«⁵ A on ne govori kroz jaki megafon nego tihim, blagim glasom.⁶ Osnovna se evanđeoska poruka tako lako izgubi u poplavi informacija koje nas udaraju sa svih strana.

Sveta pisma i izgovorene riječi živućih proroka ističu temeljna načela i nauke evanđelja. Razlog zbog kojeg se vraćamo tim temeljnim načelima, čistim naucima, taj je što su oni vrata prema istinama dubokog značenja. Oni su vrata prema iskustvima uzvišene važnosti koja bi u suprotnosti bila iznad naše mogućnosti spoznaje. Ova su jednostavna, osnovna načela ključ života u harmoniji s Bogom i čovjekom. To su ključevi otvaranja ustava nebeskih. Oni nas vode miru, radosti i razumijevanju koje je Nebeski Otac obećao svojoj djeci koja ga čuju i slušaju.

Moja draga braćo i sestre, dobro bismo učinili kada bismo usporili, nastavili optimalnom brzinom za naše okolnosti, usredotočili se na bitno, podigli pogled i uistinu vidjeli što je najvažnije. Budimo svjesni temeljnih pravila koja je naš Nebeski Otac dao svojoj djeci, koja će biti temelj bogatog i plodonosnog smrtničkog života s obećanjima vječne sreće. Oni će nas naučiti »da se sve to čini mudro i u redu. Jer ne zahtijeva se da ... trči[mo] brže nego [nam] snaga dopušta. A opet, korisno je da marljiv[i] bude[mo] te tako osvojil[mo] nagradu.«⁷

Braćo i sestre, marljivo izvršavanje stvari koje su najvažnije dovest će nas do Spasitelja svijeta. Stoga mi

»razgovaramo o Kristu, radujemo se Kristu, propovijedamo o Kristu ... da bi [mi i] ... djeca naša [saznala] kojemu se izvoru ima[mo] uteći za otpust grijeha svojih.«⁸ U složenosti, konfuziji i žurbi modernog življenja, to je »još uzvišeniji put.«⁹

Onda što su temelji?

Kako se okrećemo našem Nebeskom Ocu i tražimo njegovu mudrost o stvarima koje su najvažnije, učimo uvijek iznova važnost četiri ključna odnosa: s Bogom, s obitelji, sa svojim bližnjima i sa samima sobom. Dok procjenjujemo naše živote s voljnim umom vidjet ćemo gdje smo odlutali s još uzvišenijeg puta. Oči našeg razumijevanja bit će otvorene i prepoznat ćemo što treba biti učinjeno da bismo pročistili svoja srca i iznova usredotočili svoje živote.

Prvo, naš odnos s Bogom najsvetiji je i najbitniji. Mi smo njegova duhovna djeca. On je naš Otac. On želi našu sreću. Dok ga tražimo, dok učimo o njegovom Sinu, Isusu Kristu, dok otvaramo naša srca utjecaju Duha Svetoga, naši životi postaju stabilniji i sigurniji. Osjećamo veći mir, radost i ispunjenje dok dajemo sve od sebe da živimo po Božjem vječnom naumu i obdržavamo njegove zapovjedi.

Unapređujemo naš odnos s našim Nebeskim Ocem učeći od njega, razgovarajući s njim, kajući se za naše grijeha i aktivno slijedeći Isusa Krista; jer »nitko ne dolazi k Ocu osim po [Kristu].«¹⁰ Da bismo ojačali svoj odnos s Bogom trebamo nešto smislenog vremena nasamo s njim. Tiho se usredotočujući na svakodnevnu osobnu molitvu i proučavanje Svetih pisama, uvijek nastojeći biti dostojni važeće hramske preporuke – to će biti mudri ulogi našeg vremena i truda da se približimo našem Nebeskom Ocu. Počujmo poziv iz Psalmi: »Smirite se i znajte da sam ja Bog!«¹¹

Naš drugi ključni odnos je s našim obiteljima. Budući da »nijedan uspjeh ne može nadoknaditi neuspjeh«¹² ovdje, moramo visoko postaviti

prioritet obitelji. Gradimo dubok odnos pun ljubavi s obitelji čineći jednostavne stvari zajedno, poput obiteljske večere, kućne obiteljske večeri i jednostavno se zajedno zabavljajući. U obiteljskim odnosima *ljubav* se u stvari piše *v-r-i-j-e-m-e*, vrijeme. Odvojiti vremena jedni za druge ključ je sklada u kući. Razgovaramo međusobno, radije nego jedni o drugima. Učimo jedni od drugih i cijeniemo naše razlike jednako kao i sličnosti. Uspostavljamo međusobnu božansku vezu dok prilazimo Bogu zajedno kroz obiteljsku molitvu, proučavanje evanđelja i nedjeljno bogoslužje.

Treći ključni odnos je onaj s našim bližnjima. Gradimo taj odnos sa svakom osobom pojedinačno — kroz osjetljivost za potrebe drugih, služeći im i dajući im naše vrijeme i sposobnosti. Bio sam duboko impresioniran jednom sestrom koja je bila pod teretom starosti i bolesti, no odlučila je da iako ne može puno učiniti, može slušati. I tako je svaki tjedan tražila ljude koji su joj izgledali uznemireni ili obeshrabreni i provodila je vrijeme s njima, slušajući. Kakav je blagoslov ona bila u životima tolikih mnogih ljudi.

Četvrti ključan odnos je sa samima sobom. Može se činiti neobično imati odnos sa sobom, ali imamo ga. Neki se ljudi ne mogu složiti sa

sobom. Kritiziraju se i umanjuju svoju vrijednost čitav dan dok se ne počnu mrziti. Smijem li predložiti da smanjite žurbu i uzmete si malo dodatnog vremena da sami sebe bolje upoznate. Hodajte po prirodi, gledajte izlazak sunca, uživajte u Božjem stvaranju, razmišljajte o istinama obnovljenog evanđelja i doznajte što one znače vama samima. Naučite se vidjeti kako vas Nebeski Otac vidi – kao njegove dragocjene kćeri ili sinove s božanskim potencijalom.

Radujte se čistom evanđelju

Braćo i sestre, budimo mudri. Okrenimo se čistim vodama nauka obnovljenog evanđelja Isusa Krista. Sudjelujmo radosno u njihovoj jednostavnosti i jasnoći. Nebesa su ponovno otvorena. Evanđelje Isusa Krista ponovno je na Zemlji i njegove jednostavne istine izvor su mnoštva radosti!

Braćo i sestre, uistinu imamo velik razlog za radovanje. Ako su vam život i njegov ubrzan ritam i mnoštvo stresa učinili teškim da osjetite radovanje, onda je možda pravo vrijeme da se ponovno usredotočite na ono što je najbitnije.

Snaga ne dolazi iz mahnite aktivnosti nego iz smirenosti i čvrstih temelja istine i svjetla. Ona dolazi kroz ulaganje naše pozornosti i napora

u osnove obnovljenog evanđelja Isusa Krista. Dolazi kroz obraćanje pozornosti na božanske stvari koje su najbitnije.

Pojednostavimo si živote barem malo. Napravimo promjene nužne da ponovno usredotočimo naše živote prema uzvišenoj ljepoti jednostavnog, skromnog puta kršćanskog sljedbeništva – puta koji uvijek vodi prema životu smisla, zadovoljstva i mira. Za to se molim i ostavljam vam svoj blagoslov, u ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. Mahatma Gandhi, u Larry Chang, *Wisdom for the Soul* (2006), 356.
2. Dallin H. Oaks, »Good, Better, Best«, *Liahona*, studeni 2007, 107.
3. Leonardo da Vinci, u John Cook, sast., *The Book of Positive Quotations*, 2. izdanje (1993), 262.
4. Vince Lombardi, u Donald T. Phillips, *Run to Win: Vince Lombardi on Coaching and Leadership* (2001), 92.
5. Luka 18:22
6. Vidi 1. Kraljevi 19:12
7. Mosija 4:27
8. 2. Nefi 25:26
9. 1. Korinćanima 12:31; Eter 12:11
10. Ivan 14:6
11. Psalam 46:10
12. J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* (1924), 42; vidi i Conference Report, travanj 1935, 116.

© 2010 Intellectual Reserve, Inc. Sva prava pridržana. Printed in Germany. Pravo engleskog izdanja odobreno: 6/09. Pravo prevodenja odobreno: 6/09. Naslov izvornika: *Visiting Teaching Message, November 2010*. Croatian. 09371 119